

Pilhál György: Az utolsó pakk

2026 október 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Pótolhatatlan lelki mankó volt az a zizeg?, lapozható nyomtatott lap. Az Újság, így, nagybet?vel. Kapaszkodó a világban. Reggeli imádság, rituálé volt kézbe venni, belelapozni.

Nehezen élem meg a nyomtatott újság hiányát, az sem vigasztal, hogy nem vagyok ezzel egyedül. Ismer?sök, régi

Magyar Nemzet-olvasók panaszolják ugyanezt. Pótolhatatlan lelki mankó volt az a zizeg?, lapozható nyomtatott lap. Az Újság, így, nagybet?vel. Kapaszkodó a világban. Reggeli imádság, rituálé volt kézbe venni, belelapozni. Az ember leült a fotelba, karszékbe, és kávéját, kapucínerét kortyolgatva sorra vette, mi minden történt az elmúlt napon a nagyvilágban. Ha tetszett egy-egy írás, kivágta, eltette, ereklyeként ?rizte. Szeletnyi béke volt az a pár fertályóra, kávéházi életérzés a múlt századel?b?l.

Augusztus elsejét?l hiába keresed a nyomtatott lapot, hiába várod az újságkézbesít?t, nincs napi Magyar Nemzet. „Az a Magyar Nemzet” megsz?nt. Az online marad ugyan, ám a „printnek”, a nyomtatott napi változatnak vége; hetilap lett az újság. (Ha megéli, augusztus 25-én lett volna nyolcvannyolc esztend?s, f?címét ugyanabból a bet?típusból tervezte a lapalapító Peth? Sándor, mint amelyikb?l a Pilvax-ifjak nevezetes Tizenkét pontját szedték a Landerer–Heckenast nyomdászai 1848. március 15-én.)

És ez most már így marad. Mindig fájni fog. Az életben vannak igazságtalan dolgok. Maga az élet nem igazságtalan, de sok benne a fájó igazságtalanság. Mondják, a nagy katarzisok segítenek megérteni: a világ változik. A helyét keresi ilyenkor a szomorú ember. József Attila írja: „Ha tested fázik, lelkem Rád adom, / Két vállad bársonnyal betakarom”. De ki segít, ha a lelkem didereg?

Így ?sz elején kis unokáim rendre eljöttek a kiolvasott, régi újságokért, amit a nagypapa már jó el?re gondosan összezsinegelt, hadd dicsérje meg az ? lurkóit a tanító néni.

Szegényesre sikerült az utolsó pakk. Lilikénél, Izuskánál csak én voltam szomorúbb.

Pilhál György - www.magyarnemzet.hu



Ajánló